

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 17. de zelo animarum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

CAPVT XVII.

Meditatio de septimo stimulo, zelo animarum.

COMPOSITIO LOCI, ut in imagine.

ORATIO solita.

PUNCTVM I. Considera Primò, flammarū vortices & tormēta, quibus tot animarum millia perpetuò voluntur, quibusque erepta fuissent, & jam eripi possent plurima, si vel unus aliquis vir Apostolicus iis conu-
 rendis gnaviter insudaret. Secundò, suspice & vide *Attende ani-
 marū peri-
 cula, & sut-
 cure.*
 quantis laudibus Deum honorent beatæ animæ, maxi-
 mo suo solatio & Dei gloriâ: quæ si tibi cordi forent,
 quantum illam augere, & de animabus mereri posses
 animadverte; si generoso animo sensualitatem, illosque
 tuos pravos animi motus, N. edomares. Tertiò, attende
 quanto in periculo sit peccator: verè enim sicut ara-
 nearum tela fiducia ejus. *Hæcine vera,* ut suprà pag. 7. *Iob 8.*

PUNCTVM II. Quanta sit Dei majestas, quàm di-
 gna ut ab omnibus colatur & ametur. Secundò, quan-
 topere id ipse desideret, aded ut exinaniverit semeti-
 plum, formam servi accipiens, in similitudinem homi-
 num factus, & habitu in vêtus ut homo, ut velut pastor *Philipp. 2.*
 benignus oviculam humeris suis reportaret. Tertiò, ne-
 que hoc tantum, sed insuper gravissima tormenta, &
 mortem acerbissimam pati dignatus est, ut redimeret *O quanti
 animam
 Deus faciat.
 Tii. 2.*
 animas in sanguine suo, & mundaret sibi populum ac-
 ceptabilem, sectatorem bonorum operum. Quartò,
 neque id tamen suffecit immensæ caritatis ejus, sed, si
 ita necesse foret, iterum pro qualibet animâ de cælo
 descendere, & ejusdem passionis calicem exhaurire di-
 gnaretur, ut salutem consequeretur. vide an etiam ze-
 lum Dei in te habeas, & libenter te tuaque pro salute a-
 nimarum, & Dei gloriâ impendas: an verò ne tantillum
 quidem de commoditate & existimatione discedere
 patiaris, ut animæ Christi sanguine redemptæ salvæ
 fiant. *Aspira,* ut sup. pag. *Hæcine firmâ, fide,* ibid.

T 5

PUNCTVM

1. Pet. 5.
Dæmonum
vigilantiã
te excitet.

Matth. 25.

Isaia 5.
Matth. 7.

Thren. 2.
Thren. 1.

Applicatio
ad Com-
munionẽ.

PUNCTVM III. Considera Primò dæmonis impro-
bam vigilantiam, quã circuit tanquam leo rugiens,
quæres quem devoret, & alios quaqua versus mittit, ut
animas perdant, & æternis secum suppliciis involvant.
Excita torporem vigilati illius malitiã, & quandoqui-
dem illi servi ejus, seu homines seu diaboli, tam sint
strenui in perniciem animarum; non patiare ut in iis
juvandis opera tua desideretur. Secundò, vide quibus
illecebris dæmon inescare solitus sit miseros mortales,
nempe voluptate aliquã momẽtaneã, vel honore, quæ
multã adsparguntur amaritudine, & nullo pacto exfa-
tiant. Tertio, expendè illa verba, Quod uni ex minimis
meis fecistis, mihi fecistis, & quo affectu proximo tantis
in periculis constituto succurrere debeas; cum Redem-
ptor noster sibi fieri existimet quod illi factum fuerit,
uti hoc ipsum in novissimo die coram universo orbe
declarabit.

Exercitium zeli.

O Christe JESU, Salvator mundi, qui redemisti nos in san-
guine tuo, & dedisti preciosam animam tuam in mortem
pro nobis; respice, queso, quia dilatavit infernus os suum absque
ullo termino, & lata valde facta est via, qua ducit ad perditionẽ,
& plurimi ingrediuntur per eam: angusta autem est via qua du-
cit ad vitam, & pauci ingrediuntur ad illam. idè defecerunt
pro lacrymis oculi mei, & conturbata sunt viscera mea, effusum
est in terrã secur meum, quia facti sunt hostes nostri in capite, &
inimici nostri locupletati sunt propter multitudinem iniquita-
tum nostrarum; & qui se debuerant ponere muros pro domo tua,
principes populi tui, abierunt absque fortitudine.

O JESU Redemptor mi, nõne verum illud est, quod panis
tuus quem paraſti mihi, confortat cor hominis, & vinum letifi-
cat animam meam? quid fortis est ut mors dilectio tua? est uti-
que & ea maximè quã toties mihi nasci, toties mihi mori, to-
ties in me resurgere paratus es, & te dare mihi pignus salutis,
& infinite charitatis tuæ. utinam ea incensus omnia contemnã
propter

propter te, & animam meam ponam pro proximo meo, maximè inimicis meis! Offero eam tibi, Domine, pro his, & quibus placet me totum tibi in holocaustum, in tabernaculum infinitæ misericordie tue, & locum habitationis tue. Tu enim dixisti: Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem seculi, & aeternum spero mecum eris, quia aeternum diligere te volo.

O vani filij hominum! ò cæci & tardi corde! Si pereat numerus, maria trajiciuntur; pereunt anima innumera hereditas tua, & non est qui recogitet corde. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte super interfectos populi mei? Sed misericordia Domini quod non sumus consumpti: quia non defecerunt miserationes ejus, & non repellet in aeternum Dominus; si abjecit, & miserebitur secundum multitudinem miserationum suarum. Verè enim dolores nostros portasti dulcissime Jesu, & livore tuo sanasti languores nostros. Recordare quòd steteris, & stes etiamnum in conspectu Patris, ut loquaris bona pro nobis; & aperi, precor, oculos cæcorum, ut cognoscant & diligant te; aperi aures surdorum, ut audiant vocem tuam, ò Pastor animarum nostrarum, & miserere omnium, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Dominus Deus noster.

Isaia 57.

Jerem. 9.

Thren. 3.

Isaia 53.

Praxis exercendi zelum animarum.

PRIMÒ, proximo pralucere exemplo, & diligenter quæ ad proximi, ut dici solet, ædificationem spectant observare. Id verò Ecclesiasticos atque in primis Religiosos omnino facere oportet, ut videant homines opera eorum bona, & glorificent Patrem qui in calis est.

Secundò, sermones pios inferere, colloquiaque prava, quæ mores corrumpere solent, impedire. Idem de cautionibus judicium.

Tertiò, nullos in domum si am famulandi gratiâ admittere, nisi cum pacto, ut singulis minimùm mensibus confiteantur ac communicent. Idem valere potest in operis adlegendis, in militum delectu.

Quartò, beneficia corporalia homini cõferre, ut aliquid spirituale impetres ab eodè. Sic S. Ignatius ad lusum invitatus què ignorabat, ea cõditiõne lusit, ut victoris arbitrio victus aliquot dies viveret itaque hominem ad exercitia spiritualia, & viâ bonam perduxit. Sic alibi nõ prius eleemosynâ dari vidimus, nisi

Adverte
quæ sint oc-
casiones pie-
tatis.

post

postauditam Christianæ fidei explicationem. Alibi verò Sodales Deiparæ opulentiores singuli pauperem deligebant, quem donarent eleëmofynâ post sacram synaxin perceptam.

*Adversitate
utere ad Ze-
lum.*
Quintò, infirmos, afflictos, carceres & nosocomia visitare, iisque pietatem commendare, nunquam enim paratiores sunt ad haurienda salutis monita, quàm cum adversis premuntur, & re juvantur. Neque existimandum hoc dedecere Christianum; qui pauperum solorum suffragio, ut ita dicam, in iudicio extremo sciat sese absolvendum.

Sextò, libellos pios donare, & imagines & rosaria: nam & divites, in aliis profusi, hinc negligentes sunt.

Septimò, catechismum, ut supra dictum est, curare, & scholas ac domos pias pupillorum, viduarum, atque in iis majorem pietatis & animæ quàm corporis habere rationem.

*Matth. 10.
Cur pecuniâ
tuâ animas
non emas.*
Octavò, animarum zelatores alere: qui enim recipit & alit Prophetam in nomine Prophetæ, mercedem Prophetæ accipiet. Sic Lusitaniæ Regina à S. Xaverio persuasa est, ut pecuniâ in sandalia dari solitam, animarum auxiliis applicaret. quippe hâc ratione qui concionari, docere, catechismum tradere per se nequit, per alium sapè fructuosius præstat. Et quemadmodum qui Ministrum hæreticum aleret ac fundaret, reus esset blasphemiarum & perditionis animarum, quæ inde sequeretur, ita è contrario fieri omnino certum est.

*Pij viri in
militiam &
Magistratû
adlegendi.*
Nonò, si quis in republicâ constitutus ad clavum à Deo est, ut Magistratum creet, militum delectum faciat; pietatis sciat primam sibi in se atque aliis habendam esse rationem. Quis enim nescit ad Magistratum mores atque exemplum alios sese componere? Et si nemo tam improbus ferè reperitur, qui populum ac subditos ad impietatem adhortari, vel cogere velit, suoque ad flagitia simul verbo, & exemplo invitare; certè non minùs convenit evitare scandalum, publicumque peccatum. Si enim, quòd verissimum est, exempla trahunt, movent verba, seriò cogitandum, quantum sit flagitium, quod plurimos pertrahit in lapsum, unâque ruinâ involuit. Atque hinc est, quòd Scriptura dicat. Exiguo conceditur misericordia, potentes autem potenter tormenta patientur; cum non rarò contingat eos pietate minimè cæteris antecedere, quos dignitate præire videmus.

Sap. 6.
Decimò, quòd in Magistratu valet, & ejus electione, multò magis in militiâ. sive de ducibus agatur, sive de militibus. Si enim, præter militarem licentiam, trahat ad crimen ducis exemplum, fieri nequit, quin certum sit pietatis exitium. Cum autè omne regnum in manu Dei sit, & cui voluerit, det illud; atq; ab illo

*Daniel 4.
Miles bonus
quanti sit.*

illo solo victoria speranda sit, perspicuum est, ducis crimen, aut virtutem plurimum ad hanc momenti conferre. Si enim propter furtum unius Acham, castra Israël fusa fuerūt; quid, quāso, futurum si dux furtis, rapinis, sacrilegiis, luxuriā atque superbiam iram Dei in se suosque provocet? Benjamitis castigādis, eduxerant castra Israëlita: at quia fortitudine & numero confidebant, bis fusi fugati que sunt. Quid futurum, si non praesidentiam tantum laboret miles, sed omni propè vitio diffuat? Certè ex ducibus percunctari liberet, an à Deo puteat victoriam impetrare improbos milites magis, quàm probos? Si hos; videre equidem debent, ut tales deligant, atque quoad possunt, efficiant. nam eam illi victoriā suā insolescant, & propagent impietatis regnum; quid interest Dei, hæresis, an universa impietas latè dominetur? Corpus spectas in milite, nōne plures animus? ignavo hominem corpore recusas, ac debili, cur improbum animo, Deoque perduellem assumis? reipublicæ putas utilem qui sibi inuicilis? tibi fidum, qui Deo infidus? vitium vitio, igne ignem restinguere paras, pietatem propagare flagitio; virtutis regnum, per illius adversarios; Dei amicitiam, per inimicos ejus, honorem illius, per hos, qui eum crucifigunt, templaque animæ suæ & aliorum profanant? In sacris Literis Rex Iuda victus est, quod copias cum impio junxisset: quid si ex improbis eas collegisset? Omitto, aut milites securā ac rectā conscientiam esse fortes, Deumque cum illis pugnare; aut temerarios calcato Deo, ejuque præceptis non sibi, non reipublicæ, sed ei cui serviunt dæmoni, militare. Observent igitur duces, quales sint ipsi, quas habeant zeli occasiones, & præclare iis utantur; ne latius pietate regnet impietas: sciantque paucos bonos plurimis malis Dei gratiā ac favore longè præstare. Exempla ubique obvia: quis ambigat? nisi qui Deum negarit ultorem esse malorum, bonorum remuneratorem? *Dignatus es*, ut sup. p. 10.

Iosue 7.

Iudic. 20.

Milites boni deligendi.

3 Reg. 22.

Improbos milites exitus recipiunt.

IACVLATORIE.

T V autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum à me, ad defensionem meam respice. Psal. 21.

Erue à fratribus Deus animam meam, & de manu canis unicam meam. Ibid.

Utsquequo, Domine, avertis in sinem, exardescet velut ignis ira tua? Domine, quando respicies? restitue animam meam à malignitate eorum, à leonibus unicam meam. Psal. 88. Psal. 34.